

Sygn. akt III RC 2/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 czerwca 2017 r.

Sąd Rejonowy w. T. III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący Sędzia SR Ewa Stępień

Protokolant st. sekr. sąd. Janina Ryszczuk

Po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 05 czerwca 2017 r. w T..

sprawy z powództwa: **A. T. (1)**

przeciwko: **M. T.**

o: ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego

I. ustala, że obowiązek alimentacyjny powoda A. T. (1) wobec jego córki pozwanej M. T., ostatnio ustalony ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w. T. w dniu 12 grudnia 2013r. w sprawie (...) na kwotę 600,- zł, wygaś z dniem 11 czerwca 2017r.

II. Oddala powództwo w pozostałej części

III. nie obciąża pozwanej kosztami procesu poniesionymi przez powoda

Sygn. akt III RC 2/17

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 02 stycznia 2017 r. A. T. (1) wnosił o ustalenie, że jego obowiązek alimentacyjny względem pozwanej M. T. ustalony ostatnio ugodą zawartą w dniu 12 grudnia 2013 r. w sprawie (...) wygaś z dniem wytoczenia powództwa.

W uzasadnieniu pozwu A. T. (1) wskazał, że jest ojcem (...) M. T. i (...) I. T. i zobowiązany jest na mocy ugody zawartej przed Sądem do płacenia alimentów w kwocie po 600,- zł na każdą z córek. Pozwana posiada uprawnienia do pracy jako instruktor fitness z (...) oraz doświadczenie w pracy jako „fitness trainer” w klubie (...). W 2014r. i w 2015 r. pozwana pracowała w T. w klubie (...) w recepcji i jako instruktorka zajęć. W czerwcu i lipcu 2015 r. wyjechała do pracy do w. B. a następnie w sierpniu 2015 r. wyjechała do N. gdzie obecnie mieszka i pracuje. Ponadto od sierpnia 2015r. prowadzi ona wspólne gospodarstwo domowe z partnerem S. S., który jest zawodnikiem B. drużyny hokeja na trawie. Pozwana od momentu ukończenia 18-tych urodzin nie kontaktuje się z powodem, nie odbiera telefonów, nie odpisuje na smsy i nie reaguje na prośby kontaktu przekazywane jej przez siostrę I. T.. Powód wskazał, że jego miesięcznie zarobki wynoszą obecnie (...) zł netto miesięcznie, natomiast wynagrodzenie jego żony opiewa na kwotę ok. (...) zł netto miesięcznie. Łączne miesięczne wydatki powoda wynoszą ok. (...) zł miesięcznie.

W odpowiedzi na pozew z dnia 13 kwietnia 2017r. pozwana M. T. wniosła o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu wskazała, że studiuje i nie jest w stanie samodzielnie się utrzymać. Od czasu ostatniego ustalenia wysokości alimentów wzrosły koszty jej utrzymania. Powód od 3 lat nie utrzymuje kontaktu z pozwaną, nie reagował również gdy pozwana zmagala się z problemami zdrowotnymi – guz mózgu i stwardnienie rozsiane. Aktualnie pozwana jest studentką (...) w T. na kierunku z (...). Koszt to (...) zł rocznie, co opłaca jej matka. Od września 2017 r. pozwana będzie brała udział w programie wymiany studentów E., w ramach którego zamieszka w B. i będzie

studiowała w systemie dziennym na jednym z berlińskich uniwersytetów. Jej jedynym dochodem będzie wówczas stypendium w kwocie 400,- euro a ze względu na tryb studiów nie będzie w stanie podjąć jakiegokolwiek pracy.

W toku postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska.

Sąd ustalił co następuje:

M. T., urodzona (...) jest dzieckiem pochodzącym ze związku małżeńskiego G. M. i A. T. (1), które zostało rozwiązane przez rozwód.

/okoliczność bezsporna/

Po raz ostatni alimenty od pozwanego A. T. (1) na rzecz powódki M. T. ustalone zostały ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w. T. w dniu 12 grudnia 2013 r. w sprawie (...). Na mocy tej ugody podwyższono alimenty od pozwanego A. T. (1) do kwoty po 600,- zł na rzecz M. T..

/dowód: ugoda z 12 grudnia 2013 r. – k. 74 akt (...)/

M. T. miała wówczas(...)lat i uczyła się.

Matka powódki, G. M., zatrudniona była jako nauczyciel w V. (...) L. o. z wynagrodzeniem ok.(...) zł netto miesięcznie oraz w III L. o. z wynagrodzeniem ok. (...)netto miesięcznie. Mieszkała wraz z córkami, I. i M..

A. T. (1) zatrudniony był w (...) Spółdzielni Mieszkaniowej jako inspektor ds. obsługi nadawców i reklamacji i zarabiał ok. (...) netto miesięcznie. Nie posiadał dodatkowych dochodów. Był właścicielem samochodu matki T. (...) z roku (...) Mieszkał z rodzicami, którym na utrzymanie przekazywał kwotę ok. 400,- zł miesięcznie. Na utrzymanie samochodu wydawał ok. 400,- zł miesięcznie. Chorował na nadciśnienie i na leki wydawał ok. 100,- zł miesięcznie. Za telefon płacił 70,- zł miesięcznie, córce przekazywał kwotę 40,- zł. Dodatkowo opłacał internet i telewizję za ok. 80,- zł miesięcznie.

/dowód: akta (...) SR w T.

Powód A. T. (1) ma obecnie (...) lata. Jest zatrudniony w firmie (...) na umowę na czas określony. Jego średnie miesięczne wynagrodzenie wynosi ok. (...) zł netto miesięcznie. Pracuje w godzinach 9.00-21.00. W 2016r. A. T. (1) osiągnął dochód w wysokości (...) zł miesięcznie.

Oprócz pozwanej powód jest ojcem I. T., na którą płaci alimenty w kwocie po 800,- zł miesięcznie, oraz syna W. z obecnego związku małżeńskiego, który ma 2 lata. Koszt utrzymania małoletniego W. pozwany szacuje na ok. (...) miesięcznie plus koszty opiekunki dla syna – (...) miesięcznie, łącznie (...) zł.

Pozwany mieszka wraz z żoną, A. T. (2), która pracuje w firmie (...) sp. z o.o. i otrzymuje wynagrodzenie w kwocie ok. (...) zł netto miesięcznie.

Małżonkowie T. zamieszkują wspólnie z synkiem w W., w mieszkaniu, na którego zakup zaciągnęli wspólnie kredyt hipoteczny. Miesięczna rata kredytu wynosi ok. (...) zł plus rata kredytu za miejsce postojowe 515,- zł.

Na miesięczny koszt utrzymania domu składają się następujące opłaty: czynsz 545,- zł, prąd 130,- zł, woda 70,- zł, telewizja i internet ok. 80,- zł, miejsce postojowe 120,- zł, , rata kredytu za pralkę 50,- zł.

A. T. (1) korzysta z telefonu komórkowego, za który płaci abonament w wysokości 86,- zł.

Powód posiada samochód, który wykorzystuje do pracy w terenie. Na paliwo wydaje miesięcznie 500-600 zł. Nie otrzymuje z pracy zwrotu wydatków poniesionych na paliwo.

Pozwany ma zadłużenie na karcie kredytowej w kwocie ok. (...)

A. T. (1) cierpi na nadciśnienie, na leki wydaje ok. 60,- zł miesięcznie. Co 3 miesiące ma wizytę u specjalisty, której koszt wynosi 130,- zł. Cierpi też na sezonową alergię i wtedy przez okres 3-4 miesięcy musi brać leki za ok. 400,- zł miesięcznie.

/dowód: - koszty utrzymania k. 8-22

- wyciąg z konta k. 23-24

- zaświadczenie o zatrudnieniu k. 25, 146

- PIT za 2016 r powoda k. 99-102

- przesłuchanie A. T. (1) k. 149v.-150v./

M. T. ma obecnie(...)lat. Mieszka i pracuje w N.Jest zatrudniona w firmie (...). Obecnie pracuje 30 godzin tygodniowo i jej wynagrodzenie wynosi (...) euro miesięcznie. Pracodawca opłaca za nią połowę ubezpieczenia zdrowotnego.

M. T. korzysta z prywatnych lekcji języka niemieckiego i angielskiego po 1 godzinie tygodniowo. Koszt jednej lekcji wynosi 25,- euro.

Wraz z partnerem wynajmują wspólnie mieszkanie o powierzchni 62 m². Koszty utrzymania mieszkania ponoszą po połowie. Czynsz wraz z wodą i ogrzewaniem wynosi 490 euro miesięcznie, gaz 80 euro miesięcznie, telefon 27 euro miesięcznie, telefon 52 euro kwartalnie, internet 25 euro miesięcznie. Zakupili na raty meble kuchenne, które spłacają w ratach po 50 euro miesięcznie.

M. T. choruje na szmery serca, ma chore nerki. Musi pozostawać pod stałą opieką kardiologa, neurologa. Jej ubezpieczenie zdrowotne pokrywa koszty leczenia oraz rezonansu. Nie przyjmuje na stałe żadnych leków. Zażywa jedynie witaminy, suplementy na włosy i paznokcie.

Od października 2016 r. jest studentką studiów zaocznych Wyższej Szkoły (...) w T.. Obecnie jest na II semestrze. Jeden rok nauki kosztuje ok. (...) zł. Złożyła wniosek o indywidualny tok nauczania z uwagi na fakt, że zamieszkuje na terenie N.. Ubiega się o zakwalifikowanie do programu wymiany studentów E., w ramach którego od października 2017 r. mogłaby studiować dziennie na uniwersytecie w B.. Obecnie przyjeżdża na zajęcia i egzaminy w (...) raz w miesiącu na weekend.

Dodatkowym źródłem utrzymania M. T. były alimenty od ojca w wysokości 600,- zł miesięcznie. Pieniądze te wpływały na konto matki powódki i z nich opłacała ona opłatę za studia oraz częściowo koszty przyjazdu do Polski na studia.

Matka powódki G. M. w miarę możliwości pomaga córce finansowo, kiedy córka potrzebuje takiej pomocy finansowej, okazjonalnie.

/dowód: - koszty utrzymania k. 56-57, 61-97

- zaświadczenie z (...) w T. k. 52-53

- umowa najmu mieszkania k. 54-55, tłumaczenie k. 147-148

- umowa o pracę –k. 58, tłumaczenie k. 128

- przesłuchanie M. T. k.151-152v./

M. T. nie ma kontaktu z ojcem, poza regularnymi wpłatami alimentów w żaden sposób ojciec nie wspiera córki ani finansowo ani emocjonalnie.

/okoliczność bezsporna/

Sąd zważył co następuje :

Stan faktyczny w sprawie sąd ustalili w oparciu o dowody z przesłuchania stron, a także z dowodów z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy dołączonych przez strony jak też dokumentów z akt sprawy (...) i (...)

Sąd uznał za wiarygodne dowody z akt sprawy (...) oraz (...) bowiem są to dokumenty urzędowe, których autentyczności nie kwestionowała żadna ze stron postępowania.

Za wiarygodne Sąd uznał także dowody z dokumentów przedłożonych przez strony bowiem autentyczności tych dokumentów ani prawdziwości zawartych w nich informacji nie kwestionowała żadna ze stron.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania stron, bowiem w przeważającej części były one potwierdzone dowodami z dokumentów zaliczonych w poczet materiału dowodowego, w pozostałej części były logiczne i niekwestionowane przez stronę przeciwną.

Zgodnie z art. 128, art. 129, art. 133 § 1 oraz art. 135 § 1 i 2 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego kwota alimentów należnych dziecku, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie a nie posiada majątku przynoszącego dochód, zależy od usprawiedliwionych potrzeb dziecka oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości każdego z jego rodziców, albowiem obowiązek alimentacyjny spoczywa w odpowiednich częściach na obojgu rodzicach, stosownie do ich aktualnych możliwości finansowych. Natomiast na mocy art. 135 § 3 kro rodzice mogą uchylić się od świadczeń alimentacyjnych względem dziecka pełnoletniego, jeżeli są one połączone z nadmiernym dla nich uszczerbkiem lub jeżeli dziecko nie dokłada starań w celu uzyskania możliwości samodzielnego utrzymania się.

Na podstawie art. 138 kro w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego, w tym także ustalenia, że obowiązek alimentacyjny wygaś.

W wyroku Sądu Najwyższego z dnia 14.11.1997r., sygn. akt III CKN 217/97 (Prokuratura i Prawo z 1998r., Nr 9, poz. 28) wskazano, iż obowiązek alimentacyjny rodziców wobec dziecka nie jest ograniczony przez żaden sztywny termin, a w szczególności - przez termin dojścia przez alimentowanego do pełnoletności. Nie jest także związany ze stopniem wykształcenia w tym sensie, że nie ustaje z chwilą osiągnięcia przez alimentowanego określonego stopnia podstawowego lub średniego wykształcenia. Jedyną miarodajną okolicznością, od której zależy trwanie bądź ustanie tego obowiązku, jest to, czy dziecko może utrzymać się samodzielnie, przy czym przyjmuje się, że nie można tego oczekiwać od dziecka małoletniego. Z tej przyczyny w odniesieniu do dzieci, które osiągnęły pełnoletność, brać należy pod uwagę to, czy wykazują chęć dalszej nauki oraz czy osobiste zdolności i cechy charakteru pozwalają na rzeczywiste kontynuowanie nauki. Przeciwnie stanowisko prowadziłoby do zahamowywania, a co najmniej znacznego utrudniania dalszego rozwoju dziecka, a to przez pozbawianie go środków materialnych niezbędnych do kontynuowania nauki po osiągnięciu pełnoletności, pozostawałoby zatem w sprzeczności ze wspomnianym wyżej podstawowym obowiązkiem rodzicielskim.”

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy Sąd uznał, że brak jest podstaw do dalszego obciążania A. T. (1) obowiązkiem alimentacyjnym wobec jego córki M. T. i doszło do zmiany stosunków określonej w art. 138 kro uzasadniającej wygaśnięcie obowiązku alimentacyjnego.

Nie ulega wątpliwości w sprawie, że M. T. jest osobą pełnoletnią i zdolną do pracy.

Równie niewątpliwe przy tym jest, że pozwana podnosi swoje wykształcenie i po ukończeniu szkoły średniej dalej studiuje, w Wyższej Szkole (...), w trybie zaocznym.

Jednocześnie jednak M. T. pracuje na swoje utrzymanie i osiągany przez nią dochód jest wystarczający dla jej utrzymania.

Pozwana obecnie mieszka i pracuje na terytorium N.. Zatrudniona jest w systemie zapewniającym jej 30 godzin pracy tygodniowo, co daje jej miesięczny dochód wysokości (...) euro. Jakkolwiek kwota tego wynagrodzenia wydaje się imponująca jak na tak młodą osobę jaką jest pozwana to oczywistym jest, że również wydatki na utrzymanie ponosi ona w euro i tak samo jak jej dochód tak jej wydatki miarkować należy na realia niemieckie.

Na wydatki związane z finansowaniem usprawiedliwionych miesięcznych potrzeb pozwanej składają się: koszty utrzymania mieszkania 245 euro (490:2), prąd - 40 euro (80:2), ok. 45 euro telefon plus TV plus internet, 107 euro bilet miesięczny, 25 euro rata za kuchnię (50:2) ok. 400 euro miesięcznie wyżywienie i środki czystości (800:2). Te usprawiedliwione wydatki pozwanej zamykają się w kwocie około 900 euro, dodając co tego kwotę ok. 100 euro na ubrania i przyjemności w miesiącu, swoje bieżące potrzeby pozwana ma możliwość zaspokoić kwotą 1.000 euro z 1.150 euro, które zarabia.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że M. T. ma możliwość samodzielnego utrzymania się i tę możliwość w pełni wykorzystuje, zaś osiągnięte przez nią dochody pozwalają również na finansowanie studiów.

Pozwana jest bardzo mądrą i odpowiedzialną młodą kobietą, która od lat, jeszcze zanim osiągnęła pełnoletniość starała się zapewnić sobie źródło finansowania swoich potrzeb.

Obecnie jest osobą dorosłą, która ponosi pełną odpowiedzialność za swoje życie. Ma sprecyzowane plany życiowe, chce kontynuować naukę, ale jednocześnie pracować na własne utrzymanie.

Ta wyjątkowo odpowiedzialna postawa pozwanej uzasadnia jednak wygaśnięcie obowiązku alimentacyjnego jej ojca wobec niej.

Jak wyżej wskazano rodzice są zobowiązani do ponoszenia kosztów utrzymania dzieci, które nie są zdolne do tego, żeby utrzymać się samodzielnie. Na obojgu rodzicach dziecka spoczywa ten obowiązek.

M. T. zeznała, że ze strony matki ma pełne wsparcie emocjonalne, zaś finansowe tylko w razie potrzeby i w sytuacji, gdy mama ma możliwości finansowe, a jej akurat brakuje na konkretną potrzebę. Tak naprawdę więc nie można mówić o tym, żeby G. M. łożyła na utrzymanie swojej starszej córki w formie alimentacyjnej.

W ocenie Sądu w obecnej sytuacji życiowej i zawodowej M. T. wygasł także obowiązek alimentacyjny leżący po stronie ojca pozwanej.

Pozwana jest samodzielną finansowo, pracuje na podstawie stałej umowy, osiąga dochód pozwalający na zaspokojenie jej usprawiedliwionych potrzeb, a przy oszczędnym trybie życia, także na przyjemności czy wakacje. Dorosłość z kolei wymaga, żeby w taki sposób racjonalizować swoje wydatki, żeby nie przekraczały dochodów.

Wskazać przy tym trzeba, że powód osiąga dochód miesięczny mniejszy niż jego córka (w równowartości w PLN), a na jego utrzymaniu pozostaje dwoje małoletnich dzieci, niezdolnych do samodzielnego utrzymania się, a przy tym obciążony jest kredytami. Brak jest zatem dysproporcji w dochodach A. T. (1) i jego najstarszej córki, która uzasadniałaby utrzymanie obowiązku alimentacyjnego, w celu utrzymania równości poziomu życia powoda i pozwanej.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że wobec zmiany okoliczności i usamodzielnienia się pozwanej, obowiązek alimentacyjny powoda A. T. (1) wobec jego pełnoletniej córki M. T. wygasł.

Ustalając datę wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego Sąd wziął pod uwagę, że powód płacił alimenty regularnie, zaś pozwana miała poczucie, że obowiązek alimentacyjny wciąż istnieje, dlatego w wyroku ustalono, że obowiązek alimentacyjny A. T. (1) wobec jego córki wygasł od początku dnia wydanie wyroku w sprawie, czyli z upływem dnia poprzedzającego wydanie wyroku to jest z dniem 11 czerwca 2017r., w pozostałej części oddalając powództwo.

Wobec dotąd istniejącego obowiązku alimentacyjnego powoda wobec pozwanej, Sąd nie obciążał pozwanej, osoby uprawnionej do alimentów kosztami procesu poniesionymi przez powoda, ze względu na zasady słuszności, bowiem wytoczenie powództwa leżało w interesie powoda i on sam podejmował decyzję o korzystaniu z pomocy pełnomocnika. Podstawą prawną orzeczenia o kosztach procesu był przepis art. 102 k.p.c.